Ügyiratszám: 156/K/2007-3.

Tisztelt ([…]) !

Beadványában arról kért tájékoztatást tőlem, hogy a települési önkormányzat pénzügyi bizottságának elnöke a polgármesteri hivatal telefonhívásainak részletes híváslistáját megismerheti-e. Kérelmére az alábbiakról tájékoztatom:

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban : Avtv.) 2. § 1. pontja értelmében személyes adat bármely meghatározott (azonosított vagy azonosítható) természetes személlyel kapcsolatba hozható adat, az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés.

Általánosságban elmondható, hogy az Avtv. rendelkezéseinek megfelelően mind a hívó, mind a hívott fél személyes adatának minősül az, hogy egy adott időpontban beszélgetést folytattak, és azt egymással tették. Személyes adat tehát az, hogy valaki egy meghatározott telefonszámot hív, és személyes adat az is, hogy a hívott fél valamilyen kapcsolatban áll a hívó féllel.

Ezen adatkör nyilvánosságáról sem a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény sem a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény nem rendelkezik.

A helyi önkormányzatokról szóló LXV. törvény (Ötv.) 92. § (3) bekezdés értelmében a pénzügyi bizottság az önkormányzatnál és intézményeinél ellenőrizheti a pénzkezelési szabályzat megtartását, a bizonylati rend és bizonylati fegyelem érvényesítését. Az Ötv. kommentárja szerint célszerű, hogy a bizottság rendszeresen ellenőrizze az operatív gazdálkodást. Az ellenőrzés keretében a bizottságnak joga van ahhoz, hogy a bevételekről és kiadásokról szóló kimutatásokat megismerje. Ez a felhatalmazás azonban nem foglalja magában azt a jogot, hogy a bizottság tagjai személyes adatokat is kezeljenek.

Az Avtv. 19. §-a alapján az önkormányzati feladatot ellátó szerv gazdálkodására vonatkozó adatok közérdekű adatnak minősülnek, az ilyen jellegű adatokat pedig bárki számára hozzáférhetővé kell tenni. Az Avtv. közérdekű adatok nyilvánosságára vonatkozó rendelkezéseiből azonban nem következik, hogy az adatmegismerés során személyes adatokat is nyilvánosságra lehet hozni. A személyes adatok esetén az alapvető szabály, hogy azok csak akkor általánosan hozzáférhetők, ha erről törvény rendelkezik, vagy az érdekelt az adatok nyilvánosságához hozzájárult.

Az Ötv. rendelkezései nem jogosítják fel a bizottságot arra, hogy ellenőrzése során olyan dokumentumokba is betekinthessen, melyek a dolgozók személyes adatait tartalmazzák. A bizottság részéről azonban jogos igény, hogy az iratokat összesített formában, azonosításra alkalmatlan módon a rendelkezésére bocsássák.

Tájékoztatom továbbá arról, hogy több állásfoglalásomban is foglalkoztam azzal a kérdéssel, hogy a munkáltatók költségtakarékossági okból miként ellenőrizhetik jogszerűen a munkahelyekről bonyolított telefonforgalmat.

Mindenekelőtt különbséget kell tenni a dolgozó által bonyolított hivatalos hívások és dolgozó magánbeszélgetései között. A hivatalos hívásokat ugyanis az alkalmazott munkaviszonya keretében, munkáltatója érdekében bonyolítja, a hívások tehát a munkáltatóhoz társíthatók, a hivatal, mint előfizető adatai. E hívásokat fogadó felek pedig zömében szintén más munkáltatók dolgozói, vagy olyan ügyfelek, akik egy-egy ügy kapcsán a hivatallal kerültek összeköttetésbe. Kapcsolatuk tehát a hivatalhoz és nem egy konkrét személyhez fűződik. A hivatalos hívásokat a munkáltatói jogkör gyakorlójának, mint az előfizető jogi személy képviselőjének jogában van megismernie és azt ellenőriznie.

A dolgozók az irodai telefonkészülékről általában magánhívásokat is bonyolítanak.

A magánbeszélgetések esetében az adatkezelés csak akkor jogszerű, ha ehhez a felhasználók, vagyis a hivatalnál dolgozó (hívó fél) és a hívott fél egyaránt beleegyezett. Az adatokat az előfizetőn kívül más személyek – ha az érintettek ehhez hozzájárulásukat nem adják – ekkor sem ismerhetik meg.

Adatvédelmi szempontból kifogástalan – a telefonálás csökkentése érdekében bevezetett – azon megoldás, mikor a munkáltató a munkavállalók számára olyan keretösszeget határoz meg, mely magában foglalja az ügyintézéshez szükséges becsült hivatalos hívások díját és a munkavállaló számára engedélyezett magáncélú beszélgetések értékét is. A keretösszeg feletti díjak megfizetésére automatikusan a munkavállalót kötelezik. Az eljáráshoz szükségtelen híváslista készítése, elegendő, ha a rendszer segítségével a dolgozók által bonyolított hívások összköltségét mutatják ki.

Adatvédelmi szempontból szintén jogszerű, ha a munkavállaló különböző előhívószámmal kezdeményezi a hivatalos és a magáncélú telefonhívásokat. A munkáltató a hivatalos hívásokra állapít meg keretösszeget, és ennek túllépése esetén ellenőrzi tételesen az ilyen előhívószámmal regisztrált hívásokat, az összes magánhívás költségét a dolgozó viseli. Az ellenőrzés joga azonban ilyen esetekben is kizárólag a munkáltatói jogkör gyakorlóját illeti meg.

Budapest, 2007. február 28.

Üdvözlettel:

Dr. Péterfalvi Attila